

ROZMAITOŚCI

DO NUMERU 106 GAZETY KORR: WARSZ: i ZAGR: 1823.

DUCH W PATERBORN.

(Zdarzenie prawdziwe.)

W czasie kiedy iluże fantasmagoryczne w Irlandyi mniej znane były, dwóch młodych Oficerów na połowie żołdu, pokrewnych sobie, wypróżniwszy kilka waz ponczu udali się na okręt mający płynąć do Gdańska. Wytrzeźwiawszy poznali dopiero swe położenie, a lubo wypadało im natychmiast wrócić do Anglii, nie mogli iednak zwrócić okrętu, a tak przymuszeni do odprawienia niespodziewaney podróży, przedsięwzięli wstąpić do Sztetyna, gdzie ieden ich krewny mieszkał. Gościnność i klimat Saski tak im się podobały, iż postanowili odprawić podróż pieszą przez Niemcy, będąc zaopatrzeni od swego krewnego z Sztetyna w dostateczną ilość pieniędzy i listy rekomendacyalne. Gdziekolwiek dway ci oficerowie Irlandcy stanęli, wszędzie ich przyjmowano iak naylepiey. Pewnego dnia wybierano się w Paderborn, (gdzie iuż od kilku tygodni bawili) na wielkie polowanie. Pomiędzy strzelcami postać iednego z nich uderzyła Chorążego O... (Oficera Angielskiego) zdawało się mu nawet iż strzelec ten był muzykantem w iego pułku. Utwierdzony ieszcze został w swem zdaniu dowiedziawszy się że rozumie po angielsku. Jednakże strzelec zapewniał go iż się mylił; oświadczył mu iż się urodził i

wychował w Paderborn, że angielskiego ięzyka nauczył się w szkola h, będąc pierwistkowo przeznaczony do handlu, który to zamiar spełził iednak za podupadnięciem rodzicielskiego majątku. Po ukończonem polowaniu mnóstwo osób zebrało się na obiad, spełniono kilka toastów, dla tem większego zaś ożywienia rozmowy, kazano przywołać tegoż strzelca, ażeby służył cudzoziemcom za tłumacza. Oświadczył on im zaraz iż towarzystwo zastanawia się teraz nad tem pytaniem: Czyli umarli mogą opuszczać groby i ukazywać się znowu na ziemi, dodając iż całe zgromadzenie z ciekawością oczekuje zdania dwóch tych Oficerów. Pan O... odpowiedział natychmiast iż gotów iest każdego czasu udać się o północy na cmentarz lub w inne iakowe kolwiek uczęszczane od duchów miejsce, gdzieby zaczekał aż do świtu. Towarzysz iego nie radził mu tego, niechcąc ażeby wystawiał umysłu na tak drażliwe i smutne doświadczenie. Przestroga ta przecież udzielona spokojnie i łagodnie umocniła ieszcze więcey zamiar młodzieńca, który i tak iuż wino zaczął czuć w głowie. Przy pomocy więc tłumacza uczyniono potrzebne przygotowania, Porucznik zaś M... zaledwie otrzymał od Chorążego O... pozwolenie towarzyszenia mu. Nie lękał się porucznik duchów, lecz bał się napaści rozbóyników, zwłaszcza że doświadczenie to odbyć się miało w lesie bukowym odległym o 50 stay

od pomieszkania. Cmentarz oddalony był o mil "Angielskich cztery, a w pobliskości jego nie znajdowały się żadna wieża ani mieszkanie, lecz podług podania dawnego las ten był miejscem ulubionem od duchów. Porucznik M... obeyrzał swe pistolety; były dobrze nabite, żądał zaś ażeby Chorąży wziął z sobą palasz, ale ten w odpowiedzi wypróżnił kilka kieliszków wina i udał się w drogę za uderzeniem pułnocy. Porucznik M... poglądał często na swój zegarek, gdy zaś pułgodziny minęło a przyjaciel jego nie był z powrotem, pośpieszył podług umowy do lasu z tłumaczem. Zawołał kilkakrotnie na Chorążęgo, lecz smutne echa tylko głos jego odbiły. Noc była ciemna, po długiem zaś szukaniu znaleziono go leżącego na ziemi bez zmysłów. Zanieśli go zaraz do domu; był w konwulsjach; rozebrano go i położono w łóżku. Przybył w krótko i lekarz a gdy za jego staraniem Chorąży odzyskał mowę, oświadczył iż słabość ta była skutkiem przeziębienia. Nazajutrz cały wypadek ten, tak na pozór okropny chory w żart obrócił. Utrzymywał że się ma dobrze, lecz wzrok jego był pomieszany, policzki opadłe i blade. Pomimo tego śmiał się, śpiewał i wyskakiwał, ale przytem pił niezmiernie i to same trunki mocne, od czego go Porucznik M... na próżno usiłował odwieść. Po północy znowu miał konwulsye, nazajutrz zaś bardzo był słaby. Przyjaciel jego zabronił wszystkim ażeby go nie badano o zdarzeniu w lesie, bojąc się by wspomnienie to nie pogorszyło jeszcze jego zdrowia.

Przyszedłszy do zdrowia Chorąży, żądał powrotu do Irlandyi i to iak najkrótszą drogą. Często konwulsye dręczyły go przez całe życie, którego kres w czterech nastąpił latach. Porucznik M...

przebywał od niego niedaleko i dla tego często go widywał. W czasie ostatniey jego słabości dał mu dowody nayprzykładniejszey przyjaźni: nie odstępował go i na chwilę, starał się rozrywać go różnemi potocznyemi rozmowami, czytaniem interessujących Xiążek, ale nie nie mogło rozweselić jego umysłu ani rozpędzić melancholii. Dwa lata upłynęło, a Chorąży nieuczynił i wzmianki o Paderborn, nakoniec przypadek zrządził tę rozmowę. Pomiędzy xiążkami nadesłanemi mu do czytania od iednego z jego znaiomych, znajdowało się także dziełko p. t. *Historya o duchach powracających na ziemię*. Chorąży zadrżał tytuł ten przeczytawszy, głębokie zamyslenie malowało się na jego twarzy, wkrótce zaś iakby człowiek ze snu obudzony, zapytał się gwałtownie Porucznika, czyli przypomniał sobie jeszcze to zuchwale dzieło, które uskutečnił w Paderborn. „Ale ukarany za nie zostałem, mówił daley z obłąkaniem, — bo świadczę się Bogiem iż w dziełem ukochaną moją Maddy Calaghan w trunnie, a obok niey iey małe dziecko. Noc była ciemna; szedłem śpiewając ulubioną balladę moiey Maddy, gdy nagle gwałtowne światło zabłysło, i oświeciło mi dwie te nieszczęsne ofiary.„ Napróżno Porucznik M... używał wszystkich sposobów dla wygładzenia mu tego z umysłu. Po śmierci swojego przyjaciela udał się do Sztetynu gdzie opowiedział krewnemu całe to nieszczęśliwe zdarzenie. Napisał potem do Paderborn zkąd dowiedział się że strzelec opuścił to miasto i że połączywszy się z innymi, zwiedza południowe Niemcy, dając tam różne widoki fantasmagoryczne. Okazało się późniey iż człowiek ten w istocie służył w Pułku Irlandzkim i był świadkiem iak Maddy Calaghan padła ofiarą swoje-

go związku z Chorałym O... Wypadek ten tak go dotknął iż przerysował iey zwłoki wraz z pogrzebowemi sukniemi iakie dano zmarley i świeżo narodzonemu iey dziecięciu. Powróciwszy do oyczyzny przystał za strzelca, ale znużony nie długo tą służbą, połączył się z innemi dla przedstawiania widowisk fantasmagorycznych. Przybycie dwóch tych Irlandczyków do Paterborn, wszczęta przy stole rozmowa, której był świadkiem, sprzyjały iego zamiarom, przedsięwziął więc uczynić pierwsze doświadczenie swey sztuki, na której utrzymanie przyszłości i los swój zakładał. Przy pomocy iednego z swych towarzyszków przedstawił widok, który ukrucił życie nieszczęśliwemu O...—

ROZMAITE SZCZEGÓŁY.

Jeden z komicznych Niemieckich Autorów, umieścił w pewnym dzienniku prospekt do nowego pisma periodycznego, w następującej treści: — Gotowalnia, Gazeta encyklopedyczna dla dam i przez damy. Gotowalnia, z istoty i przeznaczenia swojego natury polemiczney, ciągle będzie usiłowała zwalczyć uroione prerogatywy i prawa mężczyzn, oraz ich panowaniu tak długo przez przywłaszczenie posiadaniu i na tak słabych zasadach opartemu, będzie się starała koniec położyć. Celem podwyższenie dumy narodowo-niewieściey i zniszczenia despotyzmu mężczyzn, Gotowalnia będzie umieszczać: 1) polityczno-spekulacyjne dowody, że Ewa była wprzód stworzona niż Adam, a zatem że ma prawo zwane: kto pierwszy ten lepszy; tudzież dowody że Ewa była mędrszą. 2) biografia sławniejszych bohaterek, kobiet stanu, niewiast uczonych i t. d. 3) Tajemne krewkości z życia naj-

sławniejszych ludzi wszystkich wieków. 4) Obszerne rozbiory i recenzyie wszystkich małżeństw, krytyczne doniesienia o nowych modach, z iak największą godnością i gruntownością na iaką ten przedmiot zasługuie. 5) Wyiątki z kazań domowych. 6) Kronika codzienna, czyli złośliwe powieści, rozmowy przy kawie i herbacie, obrona i pocieszenia szpetnych kobiet, wykład życzeń i wzdychań panięskich, wynalazki nowych stroiów i stroików; 7) rozmaitości, mianowicie karykatury mężczyzn np: Herkules z kądziela, wyperfumowany paniecz w sznurówce, i t. d. NB: Artykuły pomienione zachowaią także, pisownią damską.

— Bogate damy Paryzkie gniewaią się za sprowadzenie do Francyi kóz Tybetańskich, boią się bowiem, że szale kaszmirowe będą przez to tańsze, i że utracą nieiako przy wiley wyłącznego noszenia drogich szalów.

— W gazetach Berlińskich umieszczane bywaią niekiedy ogłoszenia władz sądowych W. Xięstwa Poznańskiego i t. d. także i w polskim ięzyku; lecz nigdy podobno nieopublikowano nic tak dziwaczego, iak w pierwszym dodatku do naynowszej gazety Berlińskiej Spenera z dnia 12 Kwietnia. Oto początek umieszczonego w pomienionym dodatku obwieszczenia: —, Wszysey ci niewiecdomi Wierzyciek Którzy Kussy 7 go pułku Hiczarów (zachodnio pruskieyo) Ktorego szlab w Lesznic w Wielkim Xięst: Pornunskim Konsysluic, z iakieyo okolwiek z rzódła z rók w obrachunkoweyo od 1go Słyżnia do Konew micsiaca Grudnia 1822 pretensyc miecnie maia, zaporywesia zię ninięszym publicznie, uze w prze-

„iay u trzech miesięcy a neyduley wdkiw 10 Maja 1823 iako Terminie zuwiłym it.d.“ Taki iko-niec.— Jakkolwiek ta, wysła z niemieckiej drukarni niemiłosiernie pokaleczona polszczyzna, do śmiechu pobudza, nie jest ona przecież skutkiem nieznaomości polskiego języka niemieckiemu drukarzowi, lecz raczye iednym następstwem nieczytelności rękopismu, na którą i nasze polskie drukarnie zbyt często się użalaia. Naylepszym na usprawiedliwienie Berlińczyka dowodem jest dobrze wydrukowany, ciężki dla Niemca, wyraz polski rzródła. — Dobrego druku naypierwszym jest warunkiem, czytelny rękopism, lecz na to naymniey piszących zdanie się uważać.

— Wolter chociaż sam w młodości bardzo był ciekawy i o wszystko się lubił pytać, niecierpiał w późniejszym wieku podobnych ludzi. Razu iednego, gdy do niego przyszedł pewien Jegomość, którego on znał iako pytającego się bez ustanku, tak go powitał: „Cieszę się mocno, widzieć WPana u siebie; lecz muszę WPana uprzedzić, iż nie wiem z tego wszystkiego, o co mnie będziesz pytał.“

— Gazeta wieyska (Niemiecka) donosi: „W Hessyi Elektorálney wyszło postanowienie, na mocy którego piący wódkę budować i utrzymywać muszą wszystkie kościoły, budynki plebańskie i szkolne i t. d. Zaprowadzono tam bowiem podatek od wódki na korzyść gmin, a dochód ztąd ma być użyty na utrzymanie i naprawianie pomienionych budynków, dróg, sadzenie drzew, narzędzi do gaszenia ognia i inne pożyteczne cele. A zatem każda szklanka wódki jest w Hessyi Elektorálney dobrym uczynkiem; każda szynkownia wódki jest przy-

ciesią kościoła lub szkoły, i nie ma poważniejszego środka do gaszenia ognia iak wódka. Chęć uważać w Hessyi, Elektorálney wielkie współubieganie się do dobrych uczynków, i jest mniemanie, iż kościoły i drogi wkrótce w dobrym znajdować się będą stanie.“

— Dnia 12 z: m: zdarzeniem osobliwszem zjawiło się blisko miasteczka Żydowo, pod Gnieznem 20 wielkich Sępów, z gatunku Vultur Cireneus zwanego, które się z niemalym strachem wieśniaków w polu robiących z wysokości spuścili na ziemię. Jednego z tych drapieżnych gości szczęśliwie zabitego przysłało W. Freterowi, Doktorowi i Rzędzy lekarskiemu w Poznaniu, w którego pięknym zbiorze rzeczy przyrodzonych, znajduje się wypchany. Pierz tego ptaka jest bury, lub ciemnoczokolatny, łeb takimże puchem, iakby czepkiem okryty; dziób na końcu czarny iak róg, i w haczyk zakrzywiony; kark i wierzchnia część szyi gołe; na przodzie wiszą z szyi ku piersiom pióra 4 cale długie na kształt kołnierza lub peleryny; z rozpostartemi skraydłami mierzy 10 stóp szerokości; prosto stojąc ptak od stóp do ciemienia, jest 5 stopy wysoki; uda tegie do połowy udźca dolnego na 6 cali długiego, okryte są długim pierzem, z wewnętrznego boku tylko miękim puchem; stopy od końca tyłney szpony środkowey mają ośm cali długości. i ta cała część nóg niepierzysta okryta jest szarożółtawemi łuskami. — Te sępy żyć zwykły w wysokich górach wysp greckich n: p: Cypru i innych. Czy z tąd, czy skąd innąd nieznanie nam przyczyny ie wypłoszyły, że aż do nas zabłądziły, niech giuntownieysi od nas znawcy historyi naturalney rozstrzygną.